

Motion till riksdagen 2017/18:4140

av **Julia Kronlid m.fl. (SD)**

med anledning av prop. 2017/18:224 Lag om försäkringsmedicinska utredningar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen efter 24 månader ska utvärdera och vid behov revidera lagen utifrån effekter och eventuella undanträngningseffekter på hälso- och sjukvården och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör motverka undanträngningseffekter genom att skapa förutsättningar för landstingen att kunna hantera uppdraget med försäkringsmedicinska utredningar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att de försäkringsmedicinska utredningarna också räknas som hälso- och sjukvård och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det är viktigt att se över de försäkringsmedicinska utredningarna då det i dag finns flera brister, bl.a. en osäkerhet om vilka lagar och bestämmelser som är tillämpliga. Variationerna ute i landet är påtagliga när det gäller hur många utredningar som begärts, och det har förekommit att Försäkringskassans handläggare haft svårt att välja ut i vilka ärenden som utredningarna ska begäras. Man har även sett samarbetsproblem mellan landstingen och jäv i mindre landsting. Nu vill regeringen reglera ansvaret för försäkringsmedicinska utredningar i lag. Så som utredningen och Inspektionen för socialförsäkringen i sitt remissvar framhåller kan det mycket väl vara så att den försäkrade tycker att det är ”tryggare och mer neutralt” att bli utredd av hälso- och sjukvårdspersonal som har landstinget som huvudman än om det sker inom ramen för Försäkringskassans verksamhet.

SKL och de flesta landsting är dock precis som vi oroade över att det kan innebära undanträngningseffekter för patienter i behov av vård när landstingen tar över ansvaret. I dag är det orimliga vårdköer och det är brist på läkare och annan sjukvårdspersonal.

Vi anser att man inte löser något som inte fungerar enbart med en ny lag. Hälso- och sjukvården har i dag allvarliga brister i form av en vårdgaranti som inte på långa vägar håller måttet och sjukvårdspersonal som hellre arbetar inom andra branscher. Vi måste först och främst se till att sjukvården fungerar. Sverigedemokraterna har en rad åtgärder för vården. Arbetsmiljön och arbetsvillkoren behöver förbättras för att man över huvud taget ska välja att utbilda sig till olika vårddyrken. Några av de avgörande faktorerna för att man ska kunna tänka sig att välja att arbeta inom sjukvården är just bättre löneutveckling, större möjlighet att styra över arbetssituationen samt rimligare arbetsbelastning i förhållande till arbetstid.

För att uppnå en ökad tillgänglighet för att patienterna ska få en mer tillgänglig vård måste befintliga resurser inom sjukvården användas mer effektivt. I de fall landstingen inte kan erbjuda vård inom vårdgarantins tidsgränser ska man inrätta ett nationellt vårdgarantikansli som har helhets- och samordningsansvaret för att patienterna ska få snabbare vård. Som patient ska man fritt kunna välja vilken offentligt finansierad vårdgivare (både öppen- och slutenvård) som man vill få sin behandling eller operation utförd av, och man ska som patient ha rätt att bli utredd inom vårdgarantins dagar.

Sverigedemokraterna vill också inrätta ett särskilt snabbspår på akuten för att förbättra omhändertagandet och så att de äldre patienterna får rätt specialistvård snabbare, samtidigt som det kan minska trycket på akutmottagningen. För att skapa förutsättningar för landstingen att kunna hantera uppdraget med försäkringsmedicinska utredningar menar vi att regeringen på allvar måste åtgärda de brister som i dag finns inom sjukvården och satsa resurser på sjukvården. Vi menar att de ersättningar som utlovas för att genomföra de försäkringsmedicinska utredningarna inte räcker.

För att utreda konsekvenser och effekter av den nya lagen vill vi att den utvärderas och vid behov revideras om 24 månader. Regeringen skriver i propositionen att man ska utvärdera verksamheten och dess effekter en tid efter att lagen varit i kraft men vi vill tidsbestämma detta. Vi vill också att det av utredningen tydligt ska framgå om lagen om försäkringsmedicinska utredningar lett till undanträngningseffekter och konsekvenser med exempelvis förlängda väntetider till vård för patienter inom hälso- och sjukvården.

Vi anser att det är viktigt att försäkringsmedicinska utredningar bidrar till att hjälpa människor att hitta sin arbetsförmåga och få adekvat hjälp av relevanta myndigheter eller instanser inom sjukvården. Syftet måste vara att färre människor hamnar mellan stolarna och inte att finansiera kostnadsbesparingar.

Vi menar därför att regeringen bör ta på större allvar att flera remissinstanser kritiserar regeringens förslag att de försäkringsmedicinska utredningarna inte ska räknas som hälso- och sjukvård. Inspektionen för socialförsäkringen (ISF) menar i sitt remissvar att det kan ge upphov till konsekvenser för den försäkrade om försäkringsmedicinska utredningar inte ska vara en del av hälso- och sjukvården. De poängterar även att sjukskrivningsprocessen kräver att bedömningen ska ske med samma medvetenhet, systematik och professionalism som andra åtgärder inom hälso- och sjukvården vilket vi håller med om. Vi ser också att annat intygsskrivande ofta ingår i patientvården och att omständigheter som är relevanta för hälso- och sjukvården kan framkomma vid en försäkringsmedicinsk utredning. Detta för att öka rättssäkerheten för den som utreds och för att öka möjligheterna att lämna in klagomål på utredningen så som framgår i remissvaret från ISF. Även LO framhåller i

propositionen att det för den försäkrade måste framstå som obegripligt varför den försäkringsmedicinska utredningen inte ska betraktas som hälso- och sjukvård, när det är fråga om en medicinsk utredning där diagnos, funktionstillstånd, aktivitetsbegränsningar m.m. ska redovisas. Vi anser därför att regeringen snarast och allra senast inom 24 månader också ska utreda konsekvenser av nuvarande förslag samt möjligheten att de försäkringsmedicinska utredningarna räknas som hälso- och sjukvård. Detta utan att det för den skull skapar undanträngningseffekter för övrig hälso- och sjukvård.

Julia Kronlid (SD)

Linus Bylund (SD)

Per Ramhorn (SD)

Heidi Karlsson (SD)

Jennie Åfeldt (SD)